

प्रस्यते: यथा पर्वतोयत्वमानं वज्रौ, नालुमिति विना ।
 ननु यदि कार्यं क्रियासाधारणे लिङ्शक्तिः क्रिया-चा-
 योग्येति योग्यापूर्वलाभः तदा नित्यनिषेधापूर्वयोर-
 लाभः न हि तत्तायोग्यतया क्रिया न्यक्तुं शक्यते फला-
 श्रवणात् कल्पनायाञ्च बीजाभावात् न चैकत्व निर्णेतः
 शास्त्रार्थः परत्वापि तथैवेति न्यायात्तत्ताप्यपूर्वमेव लि-
 ङाद्यर्थ इति युक्तं नत्तापूर्वत्वेन शक्तिपक्षः किन्तु कार्यत्व-
 विशेषे धर्मिणि, क्रिया च तथा भवत्येव, न च कार्येण
 समं क्रियान्वातुपपत्त्याऽपूर्वपर्यवसानमभेदस्याप्यन्यत्वा-
 दिति नैवम् न हि लोके पचेतेत्यादौ कार्यं धर्मिणि शक्तिः
 कल्पिता किन्तु नित्यलभ्यकतिरूपे कार्यत्वभावे, धर्मिणः
 पाकादेर्धातोरेवोपस्थितिसम्भवात् क्रियाकायताम्यस्यान्वि-
 ताभिधानलभ्यत्वात् तथाच धर्मिणि शक्तिर्वेदेकल्पनीया सा
 च क्रियानिरासेनैव, न हि क्रियायाः कार्यत्वान्वययोग्य-
 त्वेन धर्मिणि शक्तिः कल्पयितुं शक्यते तस्मादयोग्यतया
 क्रियानिरासानन्तरं तदतिरिक्त एव शक्तिकल्पनं न हि
 क्रियातिरिक्तकार्यात् कार्यभावं लघु ततः क्रियापि
 शक्येति वाच्यं यतो न ब्रूमः क्रियातिरिक्तकार्यत्वेन
 शक्तिः किन्त्वयोग्यतया निरस्तायां क्रियायां धर्मिण शक्ति-
 कल्पनसमये यत्क्रियातिरिक्तं तत् शक्तिः न तु शक्तिपक्षे
 क्रियातिरिक्तत्वप्रवेशः न हि यत्प्रयुक्तानुपपत्त्या यत् कल्पनं
 तदेव तस्य विषयः एवञ्च कार्यत्वेनापि तदतिरिक्त एव
 शक्तिकल्पना । नित्यनिषेधयोरपि तदेवोपासनाद्यन्वययोग्यं
 लिङाऽभिधीयते न तु कार्यत्वभावे धर्मिणि बाधकाभावात्
 लक्षणाप्रसङ्गाच्च । घटादिस्तु लिङ्शक्तिपक्षेण तिरस्क्रियते
 न वा पुरस्क्रियते उभययापि गौरवात् अन्विताभिधान
 दशायां त्वयोग्यतया तस्याप्रवेशः । विधिप्रत्ययस्य च तत्ता-
 प्रयोगः केवलस्य तस्यासाधुत्वात् धातुसमभिव्याहारे च
 तदर्थेनान्वयबोधजनननियमेन घटाद्यप्रतिपादकत्वात् अत-
 एवाप्रयोगादेवाप्रयोगोऽपूर्वत्वं वा प्रयोगोपाधिरिति वद-
 न्ति । अयाप्रतिपाद्यमेव घटादित्तिरितया न कार्यत्वं प्रवृ-
 त्तिनिमित्तं प्रतिपाद्यमात्रवृत्तेरेव तथात्वात् अन्यथा प्रमेय-
 त्वमेव तथास्त्विति चेत् न, यत्प्रकारिका हि प्रतिपत्तिः
 पदजन्या तदेव तत् प्रवृत्तिनिमित्तं फलबलकल्पप्रत्याचक्षेः
 नतु प्रतिपाद्यमात्रवृत्तिः सास्त्रात्वादौ व्यभिचारात् न च
 प्रमेयत्वं तथा, तद्वोधस्याप्रवर्त्तकत्वात् अतएव लोके लिङ्
 लालणिकी, क्रियाभिन्ने धर्मिणि वेदे, शक्तिकल्पनात् । न च
 लौकिकानामपूर्वं तात्पर्ये सम्भवति पूर्वं प्रमाणान्तरेण।

प्रतीतेः । क्रियासाधारणशक्तावपि लोके लक्षणैव पचेतेत्यत्र
 हि पाककार्यतावगम्यते तत्र कार्यत्वे लिङ्शक्तावपर्यं लाघ-
 वात् न धर्मिणि, क्रियाया धातुलभ्यत्वात् तदाहः, “तात्प-
 र्याद्वि वृत्तिर्न वृत्तेस्तात्पर्यमिति” । तृतीयायाः करणत्वक-
 त्ववत् कार्यं कार्यत्वञ्च न स्वतन्त्रं शक्यं किन्तु विशिष्टं विषे-
 ष्याच्च विशेषणमन्यदेवेति कार्यत्वे लक्षणा न च कार्यत्व-
 विशिष्टधर्म्युपस्थितावपि धर्म्यसमपहाय क्रियया कार्य-
 तान्वयोऽस्तु किं लक्षणमेति वाच्यं न हीतरधर्मिगतत्वेनोप-
 स्थितस्य धर्म्यन्तराकाङ्क्षास्त एतः स्वतन्त्रकार्योपस्थितये
 लक्षणा यथा “पुरोडाशकपालेन दृष्टानुपवर्षति” इत्यत्र पुरो-
 ङाशार्धतया तदन्तित्वेनोपस्थितस्य कपालस्य नोपवापा-
 काङ्क्षेति स्वतन्त्रकपालोपस्थितयेऽधिधाने लक्षणा । न च
 व्युत्पत्तिविरोधः न हि लोके क्रियाकार्यत्वेन शक्तिरव-
 धारिता येन विरोधी भवेत् किन्तु कार्यत्वभावे, क्रियाया
 धातुलभ्यत्वात्, न च धर्म्यन्तरे शक्तावपि तद्वज्रः । तस्मात्
 प्रकृत्यर्थान्तरित्वाद्यर्थबोधकत्वं प्रत्ययानां गृहीतप्रत्ययार्थं
 वाऽपूर्वमपीति न विरोधः । अस्तु वा लोके लिङः
 क्रियाकार्यत्वे शक्तिः तथापि तद्वज्रं विनैव नानार्थन्यायेन
 वेदे धर्म्यन्तरे शक्तिः तां विना स्वर्गकामानुयाससम्भवात् ।”
 व्याहतञ्चेदं मयुरानायेन यथा-

“व्युत्पत्तिविरोह इति विधेः शक्तिपक्षासम्भव इत्यर्थः
 समभिव्याहारानुपपत्त्येति तदुपस्थापितस्य स्वर्गकामानुवातो
 बाधे कृतिसाध्यत्वान्वयानुपपत्त्येत्यर्थः । पक्षोत्पत्त्येष्ट्या-
 नुयः । नित्यन्यातुपपत्त्या जन्मान्तरीयसंस्कारादेव तदुपस्थि-
 तः कल्पनीयेत्यत्राह अपूर्वत्वव्याघातादिति शाब्दबोधात्
 पूर्वं प्रमाणान्तराविषयत्वस्यैवापूर्वरूपत्वादिति भावः । ननु
 सद्यपि योगार्थोत्पत्त्यन्यते मण्डपपटवदित्यस्वरसादाह
 अवाच्यत्वेति । प्रकारान्तरेणापूर्वस्योपस्थितौ महाव्यसं
 विनापि तद्द्वारा जनकत्वनिश्चयसम्भवादिति भावः । तत्-
 प्रवृत्तौ-लिङादिनाऽपूर्वोपस्थितौ । अपूर्वत्वेनोपस्थितिः
 प्राक् नास्तोत्याशयेनाशङ्कते न चेति ।-उपलक्षिते उप-
 स्थिते । स्मारणं लिङ्यदिना स्मारणम् । गूढाभिर्भावः समा-
 धत्ते नैवमिति । कार्यं धर्मिणीति कथं तात्पर्ये धर्मि-
 णीत्यर्थः । कार्यत्वविशिष्टेति घटादौ विशेषः यागविषयकं
 कार्यमिति स्वर्गसाधनमिति शेषः । स्वर्गकामेति स्वर्ग
 साधनत्वान्वयायोग्यतयेत्यर्थः । विशेषबुद्ध्याय इति
 सामान्यरूपेण विशेषबुद्ध्याय इत्यर्थः । सम्बन्धपहात्
 हस्तसम्बन्धपहात् कर्तृविशेषेति पक्षेत्यादौ पाककर्तृत्वादिना